

De druivenplukker... en de heks.

Een kasteelheer bezat alles wat hij maar kon wensen. Met de hand gemaakte dure meubels, waardevolle schilderijen, kostbare tapijten, een prachtig park. Verder was er ook een moestuin en een grote boomgaard met zelfs een wijngaard. Korenvelden en een uitgestrekt woud. Hij droeg mooie satijnen kleren, lederen laarzen met in de gordel een zwaard dat in de schede stak. En toch... was hij niet gelukkig. Zijn knechten en de diensmeisjes gehoorzaamden hem blindelings en droegen hem op de handen daar hij een goed en rechtvaardig man was. Hij had een trouwe hond die zelfs spreken kon. "Ik ben ongelukkig, ik zoek een vrouw die mij oprecht bemind" zei hij. "Dat begrijp ik" zei het dier, "Er zijn hier aantrekkelijke vrouwen genoeg, maar ze missen een hart dat goed is voor dieren" meende de hond. "Juist" zei de graaf. "Waar vind ik zo een gravin?" "Misschien vind ik er é é n?" "In geen geval de moed opgeven" antwoordde de hond en hij draafde weg recht naar de wijngaard. Daar ontmoette hij een druivenplukker. "Er zijn maar een tiental druiventrossen, die ik op de zilveren fruitschaal kan leggen, van wijn maken komt er niets in huis, het is of de druiven uitgezogen zijn" kloeg hij. "Daar moet ik het fijne van weten" zei de hond. Onmiddellijk keerde hij terug en bracht verslag uit aan de jonge graaf. "Ik heb nog wijn maar er moet nieuwe gebotteld worden" zuchtte hij. Diezelfde nacht verliet de hond zijn hondenkok en lag op de loer. Hij zag hoe een heks de laatste druiven uitzoog. "Nu kan ik wedijveren met mijn dienstmeisje" juichte de heks. Het meisje was een schoonheid. Niet te verwonderen want ze was een jonge gravin. De heks had haar bedweld toen ze sliep in haar hangmat. De hond maakte de druivenplukker wakker en beide beraamden ze een plan. Ze volgden de heks die net de laatste druif uitzoog. De druivenplukker wist dat de oogst op die manier mislukt was. "U hebt nog meer druiven nodig" wist hij te vertellen aan de heks. Intussen sprak de hond tegen de edelvrouw: "Kom vlug mee naar de graaf". Niets vermoedend gingen ze samen naar de wijngaard. "Er zijn geen druiven meer" kloeg de graaf. De heks betoverde de druiven, die terug sappig werden. "Maar je hebt die druiven niet meer nodig" loog hij. Toen ze later in de spiegel keek... zag ze dat belogen was en werd rood van woede, zo rood dat ze dood neerviel. De graaf vroeg de jonge gravin "Wil je met mij trouwen?" Er werd een bruiloft gehouden, want het klikte tussen de edellieden E N E R W A S W I J N G E N O E G! ...